

er det overladt til Justitsministeren at fastsætte de nærmere Regler om, hvorledes disses Repræsentanter skal vælges.

Derimod har man forsaavidt angaar det udøvende Politis øvrige Personale fundet det rimeligt at knytte Retten til Valg af Repræsentanter til Raadet til de anerkendte Organisationer. Af Hensyn til de særlige Interesser, som Opdagelsespolitiets Tjenestemænd kan have, er der givet disse 2 Repræsentanter af de 6.

Da 4 Aar er Rigsdagens Valgperiode og den almindelige Valgperiode for kommunale Repræsentationer, foreslaas en Valgperiode for Raadet af samme Længde.

I Paragrafens sidste Stykke sikres det, at Raadets Forhandlinger meddeles Justitsministeren, hvorhos der aabnes Raadet Adgang til at tilkalde særlig Sagkyndige til Deltagelse i Møderne, dog uden Stemmeret.

Raadets Afgørelser er selvfølgelig ikke bindende for Justitsministeren, og det har allerede af den Grund ikke været Kommissionen magtpaaliggende at træffe Bestemmelser, der kan garantere de kommunale Medlemmers talmæssige Overvægt over Tjenestemændene eller omvendt, saa lidt som visse Partiers Overvægt over andre. Faktisk bliver Forholdet 10 valgte mod 11 Tjenestemænd, foruden Formanden.

Sammensætningen af de i § 114 omhandlede Raad er den samme som i Retsplejeloven, kun at man har sikret Opdagelsespolitiet en Repræsentant i hvert Raad. En Vanskelighed ved den foreslaaede Sammensætning kan tænkes at opstaa ved, at der findes Politikredse, hvori der er flere Købstæder, ligesom der er Politikredse, der ligger i flere Amter, men da det maa antages, at de paagældende Købstæder og Amter vil kunne forhandle sig til Rette herom, og da et tilsvarende Forhold gør sig gældende paa andre Omraader, uden at der heraf er opstaaet Vanskelighed, har Flertallet ikke fundet det nødvendigt at foreslaa yderligere Regler om Mandaternes Fordeling. Valgretten er ligesom nu ikke tillagt Polititjenestemændenes Organisation, men Kredsens Polititjenestemænd.

Løvrigt giver Paragraffens Formulering, der i alt væsentligt slutter sig til Retsplejelovens § 118, 2. Stk., formentlig ikke Anledning til Bemærkninger.

Et *Mindretal (Kaper)* ønsker Bestemmelserne i §§ 113 og 114 strøgne, idet disse kun betyder Omsvøb, Vanskeliggørelse, Ansvarsforflygtigelse og Bekostelighed.

Til § 115.

Fra Lovens Ikrafttræden overtager Staten Lønningen til alle de fastansatte Polititjenestemænd i Kommunernes Tjeneste. Hvilke Tjenestemænd, der falder ind under denne Bestemmelse, maa afgøres ved en Undersøgelse i de enkelte Tilfælde, idet Forholdene i denne Henseende stiller sig temmelig uensartet i de forskellige Kommuner; nogle Steder har f. Eks. Reservebetjente, Natbetjente, Vægttere og Havnebetjente fast Ansættelse, andre Steder ikke, ligesom det stiller sig meget forskelligt, i hvilken Grad de har beskæftiget sig med egentlige Polititjeneste. For det Personale, som Staten overtager Lønningen af, foreslaas i Lighed med, hvad der i Tjenestemandslovens § 468, 5. Stk. er sket for de kommunale Politibetjente, der ved Ikrafttræden af Retsplejeloven ansattes i Statspolitiet, en Bestemmelse, der sikrer det mod Nedgang i Lønning eller Tab ved Bortfald af Emolumenter, dog saaledes at det paahviler Kommunerne at yde denne Godtgørelse. Til de Emolumenter, der bliver at yde Godtgørelse for, hører bl. a. Ret til Beklædnings- og Uniformsgodtgørelser, de forskellige Arter af Befordringsgodtgørelse, faste Godtgørelser for Tilsyn med Forlystelser m. v., garanterede Indtægter